

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka v disciplinárnej veci vedenej proti Mgr. J. [REDAKOVANÉ] N. [REDAKOVANÉ] rod. M. [REDAKOVANÉ] sudkyňi Okresného súdu Z. [REDAKOVANÉ] na ústnom pojednávaní dňa 29. júna 2005, takto

rozhodol:

Mgr. J. [REDAKOVANÉ] N. [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] trvale bytom v [REDAKOVANÉ]
[REDAKOVANÉ] sudkyňa Okresného súdu Z. [REDAKOVANÉ]

sa uznáva vinnou

zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustila tým,

že

v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde Ž. [REDAKOVANÉ] pod č. k. 4C 728/97 nekonala, hoci mala konať a to od 27. 10. 2000, kedy bol menovanej sudkyňi predmetný spis Opatrením predsedu Okresného súdu Ž. [REDAKOVANÉ] č. 15/2000 zo dňa 27. 10. 2000, ktorým sa menil Rozvrh práce Okresného súdu Ž. [REDAKOVANÉ] na rok 2000, pridelený na prejednanie a rozhodnutie až do súčasnosti,

tým

porušila základnú povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov tým, že v pridelenej veci nekonala plynulo bez zbytočných prieťahov.

Za to sa jej ukladá

disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b/ citovaného zákona, a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie troch mesiacov.

O d ô v o d n e n i e :

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 14. 5. 2004 na disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] (od 1. 9. 2004 sudkyňa Okresného súdu [REDAKOVANÉ] Mgr. J. [REDAKOVANÉ] M. [REDAKOVANÉ] (teraz N. [REDAKOVANÉ] v dôsledku uzavretia manželstva dňa 12. 6. 2004) za závažné disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacích a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o sudcoch), ktorého sa mala dopustiť tým, že v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde Ž. [REDAKOVANÉ] pod č. k. 4C 728/97 nekonala, hoci mala konať a to od 27. 10. 2000, kedy bol menovanej sudkyňi predmetný spis Opatrením predsedu Okresného súdu Ž. [REDAKOVANÉ] č. 15/2000 zo dňa 27. 10. 2000, ktorým sa menil Rozvrh práce Okresného súdu Ž. [REDAKOVANÉ] na rok 2000, pridelený na prejednanie a rozhodnutie až do súčasnosti. Z uvedeného potom vyplynulo, že sudkyňa bola v predmetnej veci nečinná, čím zavinene porušila základnú povinnosť sudcu podľa ustanovenia § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch tým, že v pridelenej veci nekonala plynulo bez zbytočných prieťahov.

Sudkyňa Mgr. J. [REDAKOVANÉ] N. [REDAKOVANÉ] vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 24. 8. 2004 uviedla, že zistenie prieťahov v konaní nepopiera, popiera však skutočnosť, že by boli spôsobené jej zavinením, t. j. zanedbaním pracovných povinností. To, že vo veci nekonala, bolo spôsobené objektívnymi okolnosťami spočívajúcimi v neprimeranom množstve vecí, kedy nemala možnosť vo všetkých prípadoch prejednávať a rozhodovať vec bez zbytočných prieťahov. Po zvolení do funkcie sudkyne dňom 27. 10. 2000 a pridelení na Okresný súd [REDAKOVANÉ] bola situácia čo do počtu nerozhodnutých vecí neúnosná a tiež bol tento súd nedostatočne vybavený po personálnej i materiálnej stránke. Agendu prevzala po odchádzajúcej sudkyňi, boli to väčšinou reštančné veci a právne náročnejšie spory, ktoré si vyžadovali značné časové nároky na štúdium spisu, ako aj náročnejšiu právnu prípravu. Pri vybavovaní jej pridelenej agendy vynakladala maximálne úsilie, nebola si vedomá zanedbávania svojich sudcovských povinností a preto rozhodne nesúhlasila so subjektívnym zavinením a osobnou zodpovednosťou za daný stav. Poukázala pritom na porušovanie jej práva na pridelenie vecí podľa rozvrhu práce tak, aby ich mohla prejednať a rozhodnúť bez zbytočných prieťahov, na čo viackrát spolu s ostatnými kolegami upozorňovali štátnu správu súdu, avšak bez výrazného zlepšenia. Keďže jej štát včasnými a adekvátnymi opatreniami nevytváral primerané pracovné podmienky, odmietla niesť subjektívnu zodpovednosť za vzniknutú situáciu, ktorá mala dopad na možnosť vybavovať všetky veci bez prieťahov. Z uvedených dôvodov potom navrhla, aby ju disciplinárny súd spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu oslobodil. Zároveň tiež navrhla, aby si disciplinárny súd v rámci vykonania dokazovania pripojil listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise disciplinárneho súdu vedenom pod sp. zn. 1 Ds 4/03 (t. č. v odvolacom konaní pod sp. zn. 1 Dso 4/04), týkajúce sa problematiky prieťahov v konaní, ako aj tejto prejednáwanej veci. Jedná sa o konanie na určenie neplatnosti písomného napomenutia ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 23. júna 2003, č. 5294/2003-10 udeleného sudkyňi Mgr. J. [REDAKOVANÉ] M. [REDAKOVANÉ]

Navrhovateľ – minister spravodlivosti Slovenskej republiky vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 30. 3. 2005 uviedol, že v prípade menovanej sudkyne nešlo o prvý prípad, kedy svojou nečinnosťou ako zákonná sudkyňa v jej pridelenej veci spôsobila zbytočné prieťahy. V roku 2003 menovanej sudkyňi uložil písomné napomenutie za nečinnosť v jej pridelenej veci po dobu 10 mesiacov, pretože mal v danom prípade za preukázané, že tu išlo vzhľadom na dobu nečinnosti a na ostatné okolnosti, na ktoré prihliadal o nedostatok v práci menšieho významu, kde bolo uloženie písomného napomenutia opodstatnené, s čím sa stotožnil aj prvostupňový disciplinárny senát vo svojom rozhodnutí, v ktorom zamietol návrh sudkyne o vyslovenie neplatnosti písomného napomenutia. Z uvedeného teda vyplýva, že nie je pravdivé tvrdenie sudkyne, ktoré uvádza v jej podaní zo dňa 6. 3. 2005, že voči nej podal už druhý návrh na začatie disciplinárneho konania. Navrhovateľ mal za to, že návrh na začatie disciplinárneho konania podaný dňa 14. 5. 2004 voči zákonnej sudkyňi v konaní sp. zn. 4C 728/97 je opodstatnený, pretože prešetrením predmetného konania bolo zistené obdobie nečinnosti zákonnej sudkyne po dobu takmer 3 a pol roka. Po uvedení doby nebol vo veci vykonaný žiadny úkon zákonnou sudkyňou od pridelenia veci v roku 2000, napriek tomu, že vec na Okresný súd [redacted] napadla už v roku 1997, čiže v čase pridelenia veci sp. zn. 4C 728/97 sudkyňi Mgr. N. [redacted] rod. M. [redacted] bola daná vec už 3 roky na Okresnom súde [redacted] bez meritórneho rozhodnutia. Navrhovateľ nemôže uvedené obdobie nečinnosti akceptovať a ospravedlňovať pracovnou zaťaženosťou sudkyne, ktorá mu bola v čase podania tohto návrhu známa z vyžiadaných údajov o pracovnej zaťaženi sudkyne, ktoré sú vedené na Okresnom súde Ž. [redacted] Domnieval sa, že vzhľadom na počet vecí v senáte sudkyne nemuselo dôjsť k tak rozsiahlemu obdobiu nečinnosti. Podľa jeho názoru, zákonná sudkyňa mala a aj mohla urobiť úkon vo veci už skôr ako po tom, čo sa začalo prešetrovať predmetné konanie, a to v marci 2004, kedy aj bola zistená skutočnosť, že v danej veci došlo zo strany zákonnej sudkyne k zbytočným prieťahom. Napokon bol navrhovateľ toho názoru, že sudca by si mal organizovať svoju prácu tak, aby mal vedomosť o veciach v jeho senáte a aby nedochádzalo k zbytočným prieťahom vo veciach pridelených do jeho senátu. Prvoradou povinnosťou sudcu je však organizovať procesný postup v súdnom konaní tak, aby sa čo najskôr odstránil ten stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa osoba obrátila na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Sudkyňa Mgr. J. [redacted] N. [redacted] sa ústneho pojednávania dňa 29. 6. 2005 nezúčastnila, svoju neúčast' na ňom písomne ospravedlnila a súhlasila s tým, aby vec bola prejednaná a rozhodnutá aj v jej neprítomnosti. Preto disciplinárny súd podľa ustanovenia § 127 ods. 1 Zákona o sudcoch prejednal vec v jej neprítomnosti.

Disciplinárny súd po prejednaní veci na ústnom pojednávaní, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a listinnými dôkazmi – listom podpredsedníčky OS Ž. [redacted] JUDr. J. [redacted] U. [redacted] zo dňa 5. 3. 2004, Opatrením predsedu OS Ž. [redacted] č. 15/2000 zo dňa 27. 10. 2000, ktorým sa menil Rozvrh práce Okresného súdu Ž. [redacted] na rok 2000, zoznamom spisov 4 C po Mgr. J. [redacted] Z. [redacted] zoznamom spisov Er po Mgr. J. [redacted] Z. [redacted] zoznamom spisov Nc, E po Mgr. J. [redacted] Z. [redacted] vyjadrením Mgr. J. [redacted] N. [redacted] k návrhu na začatie disciplinárneho konania

zo dňa 27. 5. 2004, vyjadrením Mgr. J. N. zo dňa 24. 8. 2004, vyjadrením Mgr. J. N. zo dňa 6. 3. 2005, vyjadrením ministra spravodlivosti SR zo dňa 30. 3. 2005, ospravedlnením Mgr. J. N. zo dňa 22. 6. 2005, spisom Okresného súdu Ž. sp. zn. 4C 728/97, spisom disciplinárneho súdu NS SR sp. zn. 1 Dso 4/04 a sp. zn. 1 Ds 4/03 – rozhodnutím 1 Ds 4/03 zo dňa 21. 11. 2003, dospel k záveru, že je daná zodpovednosť sudkyne Mgr. J. N. za závažné disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g/ Zákona o sudcoch.

Podľa § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 116 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona, závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní.

Podľa § 117 ods. 5 písm. b/ citovaného zákona, za závažné disciplinárne previnenie disciplinárny súd uloží niektoré z týchto disciplinárnych opatrení: zníženie funkčného platu o 50 % až 70 % na obdobie troch mesiacov až jedného roka.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny súd zistil a mal preukázané, že sudkyňa Mgr. J. N. v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde Ž. pod sp. zn. 4C 728/97 nekonala, hoci mala konať, a to od 27. 10. 2000, kedy bol menovanej sudkyňi predmetný spis Opatrením predsedu Okresného súdu Ž. č. 15/2000 zo dňa 27. 10. 2000, ktorým sa menil Rozvrh práce Okresného súdu Ž. na rok 2000, pridelený na prejednanie a rozhodnutie až do súčasnosti. Z predmetného spisu disciplinárny súd zistil, že od pridelenia spisu zákonnej sudkyňi (27. 10. 2000) sa v spise nachádza len vyjadrenie sudkyne k sťažnosti účastníka konania (č. 1. 115 – 116 p. v.) zo dňa 1. 4. 2004 adresované predsedovi Okresného súdu Ž. Sudkyňa v ňom uviedla, že v základných rysoch sa oboznámila s obsahom spisu a dospela k záveru, že vec bude potrebné podrobne naštudovať, vec si vyžaduje časovú a právnu náročnosť na naštudovanie a uváženie ďalšieho postupu. Poukázala na zaťaženosť svojho senátu a na vysoký nápad vecí, zostatok nevybavených vecí v agende P, E a Er; ďalej poukázala na sťahovanie do novej budovy, súdne prázdniny a že od 1. 9. 2004 nastupuje na výkon funkcie sudkyne na Okresný súd Ž. V závere tiež dodala, že napriek uvedenému, pokiaľ bude mať časový priestor, bude jej snahou v danej veci vykonať úkony smerujúce k skončeniu veci. Ďalšie úkony v predmetnej veci však vykonané neboli.

Zástupkyňa navrhovateľa na ústnom pojednávaní trvala na podanom návrhu v celom rozsahu, navrhla uznať sudkyňu vinnou a uložiť jej disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie troch mesiacov.

Z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v oboznámenom spise disciplinárneho súdu vedenom pod sp. zn. 1 Ds 4/03, ktorých oboznámenie navrhla sudkyňa,

disciplinárny súd zistil, že v rokoch 2000 – 2002 bol stav sudcov na Okresnom súde Ž. nedostatočný, keď v roku 2000 bol počet sudcov 26, v roku 2001 - 27 sudcov, v roku 2002 – 28 sudcov, pričom potreba sudcov podľa tabuľky pre Ž. kraj bola na Okresnom súde Ž. pre rok 2001 – 28 sudcov a pre rok 2002 – 31 sudcov. Sudcovia Okresného súdu Ž. upozorňovali vedenie súdu na nedostatočné personálne obsadenie súdu, Mgr. J. N. tak urobila dňa 12. 12. 2002, 15. 1. 2003, 3. 3. 2003, 10. 4. 2003, 25. 6. 2003, 15. 7. 2003, 25. 9. 2003 a 7. 10. 2003. Dôvodom všetkých upozornení zo strany sudcov bolo konštatovanie, že vzhľadom na neprimeraný počet pridelených vecí, tieto nemôžu vybavovať bez prieťahov. Vedenie súdu signalizovalo nedostatočné obsadenie súdu i ministerstvu spravodlivosti SR, avšak nemohlo znížiť počet vecí, či upraviť nápad presunom vecí z jedného sudcu na druhého, nakoľko všetci sudcovia boli približne rovnomerne zaťaženi.

Ďalej disciplinárny súd z týchto listinných dôkazov zistil, že pri nástupe sudkyne Mgr. J. N. do funkcie dňa 27. 10. 2000, jej bolo pridelených 155 vecí z agendy C, 132 vecí z agendy E a 49 vecí z agendy Er. V roku 2001 jej napadlo 450 vecí v agende C, v roku 2002 181 vecí v agende C – nápad v agende C jej bol znížený, lebo od 1. 3. 2002 do 15. 8. 2002 popri agende C vybavovala aj agendu PaNc, a to 1/3 nápadu, ku ktorej jej bolo pridelených 165 vecí PaNc po dlhodobo chorej sudkyňi, za 7 mesiacov roku 2003 jej napadlo 280 vecí v agende C. Pokiaľ ide o výkony sudkyne Mgr. J. N. v roku 2001 skončila 262 vecí v agende C a 37 vecí v agende PaNc, čo je 25 vecí mesačne, v roku 2002 skončila 242 vecí v agende C a 143 vecí v agende PaNc, čo je mesačne 32 vecí, za 6 mesiacov roku 2003 skončila 133 vecí v agende C a 37 vecí v agende PaNc, čo je 28 vecí mesačne.

Celková situácia na Okresnom súde Ž. sa však stabilizovala v roku 2002 zavedením projektu súdneho manažmentu, podľa ktorého sa zmenil systém práce sudcu. Podľa rozvrhu práce na rok 2002 dostal sudca pridelenú asistentku a tajomníčku, ktoré už vykonávali pre sudcu úkony smerujúce k príprave vecí na rozhodnutie a takisto boli sudcom pridelené aj počítače. Podľa rozvrhu práce na rok 2003 na Okresnom súde Ž. sudcovia naďalej pracovali podľa postupov projektu súdneho manažmentu, a to: sudca – vyšší súdny úradník – tajomník – asistentka. Podľa vyjadrenia sudkyne v disciplinárnom konaní vedenom pod sp. zn. 1 Ds 4/03, táto mala pridelenú asistentku a súdnu tajomníčku, ktoré pre ňu vykonávali úkony týkajúce sa prípravy pojednávania a porozsudkovú agendu, musela ich však zapracovať a kontrolovať.

Podľa názoru disciplinárneho súdu, sudkyňa Mgr. J. N. svojim konaním porušila povinnosť sudcu uvedenú v ustanovení § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch, v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde Ž. pod sp. zn. 4C 728/97 konať plynulo bez zbytočných prieťahov, čím sa dopustila závažného disciplinárneho previnenia podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona. Vykonaným dokazovaním bolo sudkyňi preukázané zavinené konanie, ktoré malo v predmetnej veci za následok prieťahy v súdnom konaní.

Pod zbytočným prieťahom v súdnom konaní možno rozumieť nečinnosť, prípadne aj neefektívnu činnosť súdu alebo sudcu, trvajúcu určitú dobu, ktorá je neprimeraná povahe veci a konkrétnym okolnostiam prípadu. Dĺžka konania by nemala byť neprimeraná a výnimočne dlhá. Pri hodnotení, či v konkrétnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, sa berú do úvahy tri základné kritériá: správanie účastníka konania, povaha veci, o ktorej súd rozhoduje a postup samotného súdu. Disciplinárny súd konštatoval, že v prejednávanej veci vedenej na Okresnom súde Ž... pod sp. zn. 4C 728/97 došlo k zbytočným prieťahom, ktoré spočívali v postupe súdu, resp. zavinenom konaní sudkyne, ktorá od pridelenia veci (27. 10. 2000) neurobila žiadne úkony smerujúce ku skončeniu veci. Podľa názoru disciplinárneho súdu, dĺžka konania – nečinnosti sudkyne – v predmetnej veci bola neprimerane a výnimočne dlhá od jej pridelenia sudkyňi dňa 27. 10. 2000 do 1. 9. 2004, kedy nastúpila Mgr. J... na výkon funkcie sudkyne na Okresný súd do Z... Po jej odchode z Okresného súdu Ž... bola vec pridelená inému sudcovi.

Pokiaľ sa týka obhajoby sudkyne, že od jej nástupu do funkcie mala z dôvodu nedostatočného personálneho obsadenia Okresného súdu Ž... neprimerane vysoký nápad vecí, avšak k tomu prislúchajúci počet vybavených vecí, disciplinárny súd vzal do úvahy pracovnú zaťaženosť sudkyne, aj jej výkonnosť, čo však nemá vplyv na to, aby vo veci konala bez zbytočných prieťahov. Totiž zavedením projektu súdneho manažmentu na Okresnom súde Ž... v roku 2002 sa vytvoril priestor na vybavovanie reštančných vecí a takisto je potrebné uviesť, že obdobie od 27. 10. 2000 najmenej do 14. 5. 2004, kedy bol na disciplinárny súd doručený návrh na začatie disciplinárneho konania, je dostatočne dlhé na to, aby sa sudkyňa oboznámila so spisom a urobila úkony smerujúce ku skončeniu veci. Už aj z toho dôvodu, že vec je vedená ako reštančná s neprimeranou dĺžkou konania bez toho, aby bol vo veci od 25. 2. 1999 vytýčený termín pojednávania alebo vykonaný kvalifikovaný procesný úkon. Disciplinárne stíhanej sudkyňi však možno vytknúť len obdobie jej nečinnosti od 27. 10. 2000 do 1. 9. 2004.

Na tomto skutkovom a právnom základe potom disciplinárny súd uložil sudkyňi podľa ustanovenia § 117 ods. 5 písm. b/ Zákona o sudcoch disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie troch mesiacov. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadal disciplinárny súd najmä na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenie a v neposlednej miere i na tú skutočnosť, že sudkyňa sa už raz disciplinárneho previnenia dopustila, za čo jej bolo ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky uložené napomenutie pre nedostatok v práci menšieho významu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde.
Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave dňa 29. júna 2005

JUDr. Karol KUČERA, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia :

